

Κάποτε έγινε ένας αγώνας βατράχων. Στόχος να ανέβουν στην ψηλότερη κορυφή ενός πύργου. Πολλοί άνθρωποι μαζεύτηκαν να τους υποστηρίξουν. Ο αγώνας άρχισε: Στην πραγματικότητα, ο κόσμος δεν πίστευε ότι ήταν εφικτό να ανέβουν οι βάτραχοι στην κορυφή του πύργου και το μόνο που άκουγες ήταν :

«Τι κόπος! Ποτέ δεν θα τα καταφέρουν...»

Οι βάτραχοι άρχισαν να αμφιβάλουν για τους εαυτούς τους

Ο κόσμος συνέχισε: «Τι κόπος! Ποτέ δεν θα τα καταφέρουν...»

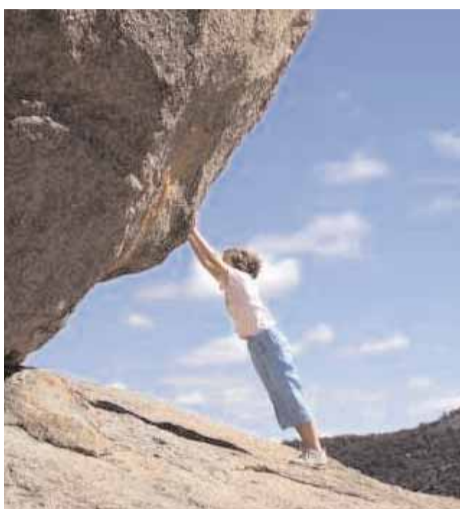
Και οι βάτραχοι, ο ένας μετά τον άλλο, παραδέχονταν την ήττα τους, εκτός από έναν, που συνέχισε να σκαρφαλώνει. Στο τέλος, μόνο αυτός, και μετά από τρομερή προσπάθεια, κατόρθωσε να φθάσει στην κορυφή. Ένας από τους χαμένους βατράχους, πλησίασε να τον ρωτήσει πώς τα κατάφερε να ανέβει στην κορυφή. Τότε συνειδητοποίησε ότι... Ο βάτραχος ... ήταν κουφός!!!

Υπάρχουν φορές στη ζωή μας που πρέπει να κάνουμε τους κουφούς, προκειμένου να επιτύχουμε τους στόχους μας. Κι αυτό γιατί υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την κακιά συνήθεια να είναι αρνητικοί, απαισιόδοξοι και με τον τρόπο τους 'βάζουν φρένο' στα όνειρα και τις φιλοδοξίες μας. Δεν μπορούμε μονίμως να είμαστε αναποφάσιστοι και δισταχτικοί. Δεν μπορούμε να 'ακούμε' διαρκώς τις γνώμες των άλλων και να μην υποστηρίζουμε τις φιλοδοξίες μας. Πρέπει να μάθουμε να σκεφτόμαστε ΘΕΤΙΚΑ!

Αν μετράμε τις κινήσεις μας, αν βασισόμαστε στις δυνάμεις μας, αν τα όνειρά μας δεν είναι επιπόλαια, τότε σίγουρα έχει έρθει η στιγμή να διαλέξουμε το δρόμο μας και να κάνουμε

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

σπάθειας κάτι που φυσικά οδηγεί στη στασιμότητα και τη δυστυχία.

Αν δεν μας αρέσει το σκληρό που ζούμε, τότε δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να το αλλάξουμε: άλλους ηθοποιούς, άλλο σενάριο! Τότε είναι που θα πρέπει να εμπιστευτούμε το όνειρο και να αγνοήσουμε αυτούς που κλέβουν με τον τρόπο τους τις επιθυμίες μας. Πρέπει να μάθουμε να κρατιόμαστε μακριά από όλους αυτούς τους ανθρώπους που είναι μικρόψυχοι, αποτυχημένοι και κακόβουλοι. Άνθρωποι που είναι σαν τις τρύπες στο αερόστατο. Πόσο ψηλά μπορεί να πάει ένα αε-

λεί δυσaréσκεια και πόνο. Υπάρχει ένας χρόνος για τα αρνητικά συναισθήματα. Πρέπει να βρούμε τρόπο να τα απομακρύνουμε έγκαιρα πριν μας καταστρέψουν το μέλλον.

Λίγη πίστη στον εαυτό μας χρειάζεται και διάθεση για ...περιπέτεια. Δεν είναι απαραίτητο πάντα να ακολουθούμε το μονοπάτι. Μπορούμε να βαδίσουμε εκεί που δεν υπάρχει μονοπάτι και να αφήσουμε τα ίχνη μας!

Αξίζει να θυμόμαστε ότι: "Όταν τολμά κανείς χάνει για λίγο το βήμα του. Όταν δεν τολμά, χάνει για πάντα τον εαυτό του!"

Απολαύστε το ανέκδοτο: ο δάσκαλος του Τοτού στην τάξη και λέει:

- "Σήμερα παιδιά, θα κάνουμε ένα πείραμα."

Βγάζει ένα κουτί, που μέσα είχε ένα βάτραχο και του λέει:

- "Πήδα." Πηδάει ο βάτραχος. Τότε

Η θετική σκέψη είναι ένας μαγνήτης για την επιτυχία

το επόμενο βήμα! Θα σκοντάψουμε, θα πέσουμε αρκετές φορές. Το θέμα είναι πόσες θα ξανασηκωθούμε. Άλλωστε, έτσι δεν μάθαμε να περπατάμε; Μπουσουλήσαμε, σκοντάψαμε, πέσαμε. Μάθαμε όμως να περπατάμε σωστά, αφού 'φάγαμε' τα μούτρα μας αρκετές φορές!

Τη ζωή πρέπει να την αντιμετωπίζουμε και να μην κρυβόμαστε πίσω από ψευδαισθήσεις. Χρειάζεται να θέτουμε στόχους, να δημιουργούμε, να ζούμε. Το 'δεν μπορώ' ισοδυναμεί με παραίτηση από τη ζωή. "Δεν μπορώ" ισοδυναμεί με εγκατάλειψη της προ-

ρόστατο όταν έχει τρύπες; Άνθρωποι που από την ασφάλεια του καναπέ και της τηλεόρασης μιλούν για το πόσο άσκοπη είναι η ζωή! Άνθρωποι χωρίς φλόγα που μιλάνε πάντα εκ του ασφαλούς, του σίγουρου και αμετάβλητου.

Έχει κυκλοφορήσει ένα βιβλίο του Norman Vincent Peale για την 'δύναμη της θετικής σκέψης'. Πρόκειται για ένα πραγματικά πολύτιμο εγχειρίδιο που συνιστά θετική σκέψη για προσωπική επιτυχία. Συνιστά να δίνουμε προσοχή στα καλά πράγματα στη ζωή μας και να εγκαταλείψουμε ότι μας προκα-

παίρνει ένα ψαλίδι και του κόβει το ένα πόδι. Γυρίζει αμέσως μετά στον βάτραχο και του ξαναλέει:

- "Πήδα." Πηδάει ο βάτραχος. Τότε, ο δάσκαλος, του κόβει και το άλλο πόδι και του ξαναλέει:

- "Πήδα." Αλλά ο βάτραχος μένει ακίνητος. Τότε λέει ο δάσκαλος ρωτάει τα παιδιά, γιατί ο βάτραχος έμεινε ακίνητος. Σηκώνει το χέρι του ο Τοτός και απαντάει:

- "Συμπεραίνουμε, πως όταν κόψουμε και τα δύο πόδια ενός βατράχου, τότε αυτός κουφαινεται!"

Ελληνική συμμετοχή σε εκδηλώσεις για την Ημέρα της Αυστραλίας

Η Αυστραλία εόρτασε την Τρίτη, τα γενέθλιά της εν μέσω αντιπαραθέσεων για τη σημαία της, τον εθνικό ύμνο, τα εθνικά της χρώματα αλλά και τον τρόπο χορήγησης της υπηκοότητας.

Αντιπαραθέσεις προκαλεί ακόμα και η ημερομηνία της εορτής, αφού η 26η Ιανουαρίου αποτελεί την επέτειο έναρξης της βρετανικής αποίκησης στην Αυστραλία το 1788, γεγονός που ενοχλεί τους Αβοριγίνες.

Παρά τις όποιες ενστάσεις όμως, η Ημέρα της Αυστραλίας εορτάστηκε με τον παραδοσιακό τρόπο: Με μπάρμπεκιον, πολύ ποτό, στις παραλίες, με την πολιτογράφηση 17.000 Αυστραλών πολιτών από 130 χώρες, συναυλίες και παρελάσεις.

Η συμμετοχή των Ελλήνων στους εορτασμούς για την Ημέρα της Αυστραλίας ήταν εντυπωσιακή φέτος. Χιλιάδες ήταν αυτοί που τίμησαν την Ημέρα με εκδρομές και άλλες

εκδηλώσεις την Κυριακή, αλλά και στις κεντρικές εκδηλώσεις, όπως αυτή που έγινε στην πλατεία «Φεντερέσιον» (Federation Square) αλλά και σε κεντρικό πάρκο της πόλης, στις οποίες έλαβαν μέρος ομογενείς καλλιτέχνες.

Ανάμεσά τους το χορευτικό συγκρότημα «Πήγασος» του Σωτήρη Σωτηρίου, οι αδελφοί ΚΑΠΑ, ο Δ. Μουσαφεριάδης, ο Δ. Παυλίδης και άλλοι.

Χιλιάδες Αυστραλοί απόλαυσαν και χειροκρότησαν τη συνεργασία Ελλήνων και Αβοριγίνων επί σκηνής με τη συνοδεία των ήχων του ...μπουζουκιού.

Στο πλαίσιο των εορτασμών, η αυστραλιανή πολιτεία βραβεύει πολίτες που έχουν διακριθεί σε διάφορους τομείς της κοινωνικής δράσης. Μεταξύ αυτών και δυο ομογενείς. Ανάμεσά τους ο **Ιωάννης Χριστοδούλου, καθηγητής της γενετικής**. Βραβεύθηκε κυρίως, για τις υπηρεσίες του στις έρευνες για τις

διαταραχές του μεταβολισμού στα παιδιά. Ο κ. Χριστοδούλου έλαβε το Μετάλλιο του Μέλους στη Γενική Κατηγορία του Τάγματος της Αυστραλίας (AM- Member in the General Division of the Order of Australia).

Ο δεύτερος είναι ο **Σταμάτης Θαρένος (Steve Tharenos)**, ο οποίος βραβεύθηκε για τις υπηρεσίες του στην εκπαίδευση, κυρίως για τα 16 χρόνια που διητέλεσε Διευθυντής στο δημοτικό σχολείο «ΜακΓΚρέγκορ» (MacGre-

gor Primary School) της Βρεσβάνης. Ο κ. Θαρένος τιμήθηκε με το Μετάλλιο στη Γενική Κατηγορία του Τάγματος της Αυστραλίας (OAM-Medal of the order of Australia in the General Division).

“Δεν θα σταματήσω τον αγώνα μου έως ότου δικαιωθώ”, δηλώνει ομογενής τζογαδόρος

Ντέιβιντ Χάρπερ. Επί πλέον καταδίκασε τον κ. Κακαβά να πληρώσει στο καζίνο ένα εκατ. δολάρια (Αυστραλίας) για παλιά χρέη του προς τον “ναό” του τζόγου. “Δεν θα σταματήσω τον αγώνα μου έως ότου δικαιωθώ”, δήλωσε ο κ. Κακαβάς μετά την υποβολή της έφεσής του.

Έπαιξε 35 εκατ. δολάρια (Αυστραλίας) στο καζίνο, τα έχασε, μήνυσε το καζίνο διεκδικώντας τα χρήματά του πίσω με αποζημίωση, έχασε τη δίκη, αλλά επιμένει ο ο εθισμένος στον τζόγο ομογενής **Χάρης Κακαβάς**. Ο κ. Κακαβάς έκανε έφεση κατά της καταδικαστικής απόφασης, υποστηρίζοντας πως ο δικαστής Ντέιβιντ Χάρπερ, που την εκδίκασε, έκανε 36 “νομικά λάθη”. Ο κ. Κακαβάς είχε μηνύσει το καζίνο «Κράουν» (Crown) της Μελβούρνης και διεκδικούσε 35 εκατ. δολάρια, που “τζόγαρε” και έχασε, ισχυριζόμενος ότι το καζίνο εκμεταλλεύτηκε το παθολογικό του πάθος για τον τζόγο. Το δικαστήριο έκρινε όμως, ότι για την “χασούρα” του ομογενή δεν ευθύνεται το καζίνο, αλλά το πάθος του τελευταίου για τον τζόγο. “Έπαιξε, είχε εντυπωσιακές νίκες και στο τέλος έχασε”, είπε ο δικαστής